

Király Ignác: "...RAGYOGJ!"

A szeptemberi közösségi találkozónkon összemosolyogtunk, hogy a BNT-n alig beszélgettünk egymással. Világos, hogy egész évben együtt vagyunk, de a táborunkban olyan testvérbarátokkal találkozhatunk, akikkel máskor alig-alig adódik személyes gondolatcsere. Mi, idősebbek a táborban is barátkozgatunk, unokáinkat terelgetjük, apró-cseprő tábori szolgálatoakat végzünk. No és boldog mosollyal látjuk a sok kisgyermeket, ahogy bandáznak, és a sok fiataalt, akik zsonganak egymással. Ez a táborunk is remélhetőleg fel-felragyogtatott valamit azok számára, akik "háztűznézőbe" jöttek.

Számomra ünnepi alkalom ez a három nap. Az ünnep ugyanis visszaemlékezés, a jelenért adott hálaadás és a jövőbe vetett bizalom, biztatás, elhatározás kiemelt alkalma.

A visszaemlékezés legalkalmasabb helye az Emlékszoba. Száznyolc testvérbarát képe, gondolata meghatódottsággal tölti el az embert. Néztem, hogy alig húsz elhunyt van most, akiket személyesen nem ismertem. Ragyognak példáikkal, még hibáikból is tudok tanulni, mert az őszinte és tárgyilagos megnyilatkozások a mi bokros szokásunk.



Az Emlékszobában úgy éreztem, hogy a BNT jelmondatát kicsit kiegészíteném: "Ragyogjunk, hogy világítsunk!" Mennyi világosságot kaptam az elhunytjainktól, és kapok még élő testvérbarátaimtól!

A jelenért adott hálámat jól megfogalmazta egy korábbi szép zárómisénen Székely püspök: "Ahol ennyi gyermek van, ott van élet és van jövő." A túlnépesedés gondolata fel sem merült bennem, hiszen a jó emberekből nincs túlnépesedés. A közös ima, a közös szellemi áramlás, a közös játék és még a közös étkezés is mutatta, hogy reményeink szerint nem csupán nekünk jó együtt, hanem Jézusunknak is jó lehet velünk.

Messze több ez a tábor, mint személyes, családi kikapcsolódás, nyaralás. A többletet a küldetésünkben való megerősödés adja. Dolgunk van, hogy világítsunk. Tegyük láthatóbbá azt, ami érték, és tegyük láthatóvá azt, ami nincs harmóniában a mi szerető Istenünkkel. Én olyan programokat választottam magamnak, amelyek ebben erősíthetnek.

N. Thorpe részéről egy világjáró ember tanúságát kaptuk arról, hogy a másokra BBC-szinten figyelő ember sem mentesül attól, hogy jó ember akarjon lenni.

A bakonybéli bencés atyák konfliktuskezelési vallomása nagyon jól mutatta, hogy szent elhatározások, szent szerzetesi ruházat és életkörülmények sem mentesítenek attól, hogy kemény önnevelést végezzünk, és ebben egymást is segítsük.

Ragyogjunk, hogy a ránk is bízott jézusi értékek vonzóan felvillanjanak mások számára. Világítsunk, mert ebben a diabolizált világban a megtévesztő erők reklámfényei félrevezetik az embert. Félrevezetnék, ha hagynánk. Ne hagyjuk!